

Abigail Lazkoz. *Desastres naturals*
Del 5 de juliol al 30 de setembre de 2007

Presentació

Els dibuixos murals i de grans dimensions d'Abigail Lazkoz s'inscriuen en una tendència actualment força generalitzada, que reprèn el dibuix com un mitjà d'expressió per reflexionar sobre fets i situacions actuals. Tot partint d'una tècnica tan tradicional com és el dibuix, Abi Lazkoz proposa dibuixos de gran format realitzats directament sobre el mur, i que ella mateixa ha nomenat "retaulas". Es tracta d'imatges molt saturades, que mostren escenes d'un fort component teatral, en les quals destaca la gestualitat i l'expressió dels rostres dels seus personatges.

"Creo que el término retablo se me ocurrió al reflexionar sobre algunas características de mi obra tales como la disposición teatral de los personajes, su condición de obra mural y la escala monumental de las imágenes. Me parece que el término encaja con el espíritu de una obra cuyo tema principal es la "pasión" de los personajes, y tiene además una especie de toque rancio y trascendente que me parece interesante"

Tot i tenir una aparença irreal i de ficció, els seus dibuixos sempre tracten temes socials com a eix principal, són reflexions sobre la realitat política i social, atès que per a ella l'acte artístic l'entén com a l'esforç de l'artista per explicar-se el món i situar-se dintre d'ell.

"Mi intención es ofrecer un determinado punto de vista de la vida y por lo tanto, intento buscar el vehículo formal que se ajuste a lo que quiero contar (...) el artista afronta su actividad con un compromiso de sinceridad, de búsqueda y de crítica que aplica a su vida, a su entorno y a lo que pueda"

Conscient de la seva relació amb un llenguatge tan actual com és el del còmic, Lazkoz es refereix també a les seves vinculacions amb els artistes interessats per l'estètica del sinistre, com serien expressionistes i surrealistes, i a més per algunes aportacions singulars i tan distants entre si, com les dels gravadors japonesos i mexicans o de cineastes, com Tim Burton.

"Me interesan las imágenes saturadas, las composiciones teatrales en las que lo principal es el gesto del personaje. Las historias que cuento tienen siempre un resorte trágico y la atmósfera es tenebrista así que creo que no sólo es posible relacionarlas con las ocurrencias más oscurantistas del Barroco sino también con toda esa tradición de artistas que han recurrido a la estética de lo siniestro: los grabadores tradicionales japoneses y mejicanos, artistas del Romanticismo, del expresionismo, del Surrealismo y, más recientemente creadores como Tim Burton o Charles Burns"

* Fragments de l'entrevista realitzada amb motiu de la XVI Muestra de Arte Injuve, 2004

Desastres naturals

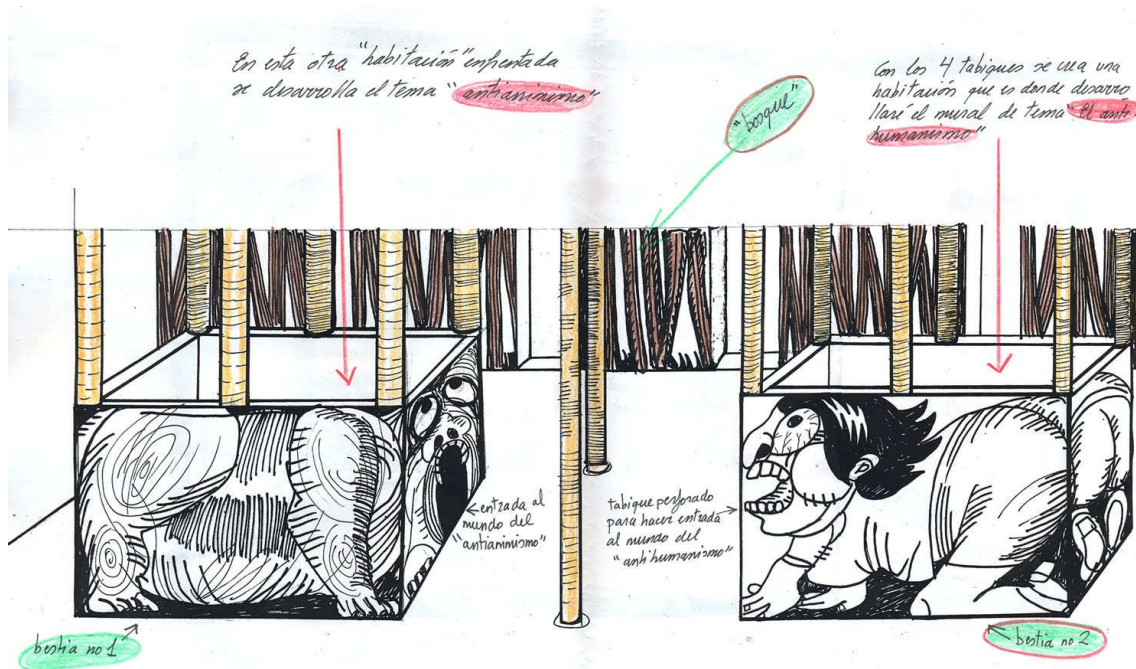
Projecte realitzat especialment pel Centre d'Art la Panera

El projecte *Desastres naturals* consisteix en una instal·lació mural en blanc i negre, en la línia habitual d'intervenció de dibuix d'Abigail Lazkoz, realitzada sobre les parets no perimetrals de la planta 0 del Centre d'Art la Panera. La instal·lació s'estructura formalment i conceptual a través de la contraposició de parelles d'elements enfrontats, en conflicte, i il·lustra la temàtica anunciada al títol de l'exposició mitjançant el desenvolupament de dos conceptes antagònics: l'antianimisme i l'antihumanisme. En aquesta instal·lació, el significat dels termes anteriorment referits es reinventa humorísticament per poder donar compte del conflicte que, de manera cada vegada més evident, enfronta natura i ésser humà.

La humanitat és el perseverant agent actiu de l'antianimisme. La vida prefabricada ens fa oblidar de fins a quin punt depenem d'una natura a la qual pertanyem i que en temps no tan llunyans ens semblava més incontrolable i terrible, una deessa omnipotent a la qual intentàvem mantenir contenta perquè ens donés de menjar i ens mantingués sans. D'altra banda, la natura és l'indolent agent actiu de l'antihumanisme; els seus humors químics i físics ens recorden periòdicament que, per als éssers vius, la fase final (i inicial) del cicle de la vida és l'humus, i que allò que separa aquests éssers vius de la terra és qüestió d'una mica de «pressió» aplicada al punt exacte.

Abigail Lazkoz Breu Biografia

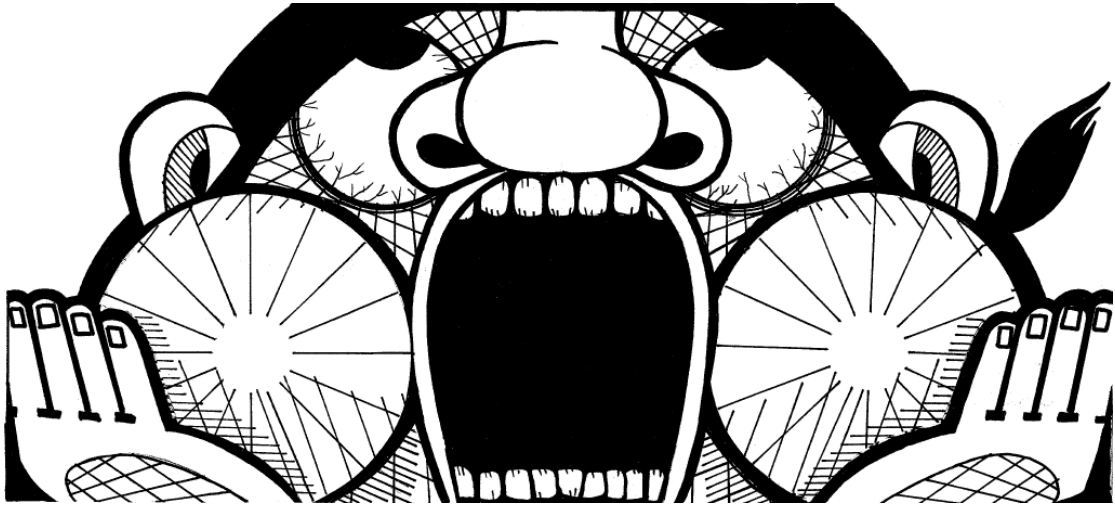
Va néixer a Bilbao l'any 1972. després de llicenciar-se en Belles Arts per la Universitat del País Basc l'any 1995 i de ser seleccionada per a la XVI edició de la Muestra de Arte Joven de Madrid (2000). L'any 2002 fou becada per la Fundación Marcelino Botín de Santander i, a l'any següent, ho fou novament, en aquesta ocasió per la Fundación Endesa. Els seus dibuixos murals de grans dimensions a través dels quals narra històries tràgiques, que segueixen la tradició artística d'una estètica del sinistre s'han pogut veure en mostres individuals com les presentades a la Galeria del Àngels de Barcelona (2006) o la de Momenta Art a Brooklyn, Nova York (2004). Entre les seves exposicions col·lectives podem destacar la Col·lecció d'Art Contemporani 3 de l'Ajuntament de Lleida al Centre d'Art la Panera de Lleida (2007), Strip - Bilder in Folge / strip - images in line a la Galeria Anita Beckers de Frankfurt (2006) i Greater New York 2005 al P.S.1 Contemporary Art Center de Long Island (2005).

Dibuix preparatori del projecte, 2007

Abigail Lazkoz, Antihumanismo, 2007

Abigail Lazkoz, *Cara chica*, 2007 (detall dibuix instal·lació)

Abigail Lazkoz, *Fiera negra*, 2007 (detall dibuix instal·lació)